

Мені потрібен був такий чоловік, який допоміг би піклуватися про моїх хлопчиків. А забезпеченому чоловікові потрібна красива жінка, от що я зрозуміла того дня. Ти перебувала тоді поруч із Мілтоном, щоб розрадити його і допомогти йому поховати батька, але, крім того, ти була рекламою його роботи й успіху. Повірити не можу, що за рік по тому ти його залишила, але смерть якось змінює людей.

Бачить Бог, моя власна смерть змінила мене.

Коли я була жива, мене звали Клео Шервуд. Після смерті я стала Леді в озері, моторошним понівеченим трупом, витягнутим із фонтану після того, як він пролежав у воді кілька місяців — усю холодну зиму, потім весну з її хиткою погодою і майже до самого літа. У нього не залишилося обличчя і значної частини тіла.

І нікому не було до цього діла, аж поки не з'явилася ти, не дала мені це безглузде прізвисько і не почала стукати у двері, дошкуляти людям і лізти туди, де тобі були не раді. Очікувалося, що усім буде до мене байдуже, крім моєї родини. Я була кольорова дівчина, що пішла на побачення не з тим чоловіком, і після того мене ніхто вже не бачив. Але наприкінці моєї історії в справу вступила ти і перетворила її на свій початок. Навіщо тобі це було потрібно, Меделін Шварц? Чому ти не могла й далі жити у своєму чудовому будинку, перебувати в цілком пристойному шлюбі й залишити мене на дні фонтану? Там мене було надійно сховано.

І всі були в безпеці, поки я була там.

МЕДДІ

Жовтень 1965 р.

— Що? Як це ти запросив Воллеса Райта на вечерю?

Медді Шварц кортіло забрати це запитання назад, щойно воно злетіло з її вуст. Медді Шварц не поводитися так, як жінки в телевізійних естрадних шоу та піснях. Вона не скиглила і не плела інтриг. Їй не потрібно було прослухати пісню Джека Джонса, щоб нагадати собі, що слід поправити зачіску і макіяж перед тим, як її чоловік прийде додому в кінці робочого дня. Медді Шварц пишалася своєю незворушністю. Чоловік запросив боса додому останньої хвилини? З'явився з двома ніколи раніше не згадуваними кузенами з Толідо або зі старим шкільним другом? Медді завжди була готова прийняти виклик. Вона вела своє господарство так само, як це робила її мати, з кмітливістю і з невимушеною — *на перший погляд* — організованістю.

На відміну від матері, вона досягала цих побутових чудес, вільно витрачаючи гроші. Сорочки Мілтона відправлялися до найкращої пральні в Північному Балтиморі, хоча це було за багато миль від її звичних маршрутів (дружина відвозила, чоловік забирав). Прибиральниця приходила двічі на тиждень. «Знамениті» дріжджові булочки Медді купувалися в магазині, а її морозильна камера була повна продуктів. Вона наймала постачальників для найамбітніших вечірок Шварців, для новорічного

дня відкритих дверей для колег Мілтона з юридичної фірми та для спонтанної весняної вечірки, яка мала такий успіх, що вони відчували себе зобов'язаними влаштувати її й надалі. Людям справді сподобалася ця вечірка, вони говорили про неї протягом року зі щирим сподіванням на нову.

Так, Медді Шварц уміла розважати, а тому із задоволенням це робила. Вона особливо пишалася своєю здатністю влаштувати звану вечерю майже без попередження. Навіть коли їй не дуже подобався якийсь гість, жінка ніколи не буркотіла. Тож Мілтон мав повне право здивуватися її роздратованому тону цього жовтневого дня.

— Я думав, ти будеш у захваті, — сказав чоловік. — Він трохи, ну, знаменитий.

Медді швидко взяла себе в руки.

— Не звертай на мене уваги, я просто хвилююся, що він зник до більш розкішних обідів, ніж те, що я зможу приготувати за короткий час. Але, можливо, йому сподобається м'ясний рулет і картопля під бешамелем? Я думаю, коли тебе зовуть Воллес Райт, ти щодня їси лобстер «Термідор» і стейк «Діана».

— Він каже, що був трохи знайомий із тобою? Ще в школі.

— О, між нами була велика різниця у віці, — сказала Медді, знаючи, що її великодушний чоловік зробить висновки, що Воллес Райт був старший за неї.

Насправді він був на два роки за неї молодший, на один клас відставав від неї в Парк-скул і стояв на багато щаблів нижче на соціальній драбині у старшій школі.

Тоді його звали Воллі Вайс. А тепер, щойно увімкнеш WOLD-TV, одразу побачиш Воллеса Райта. Він вів шоу на каналі опівдні, беручи інтерв'ю у знаменитостей, які перебували у Балтиморі проїздом, а також був ведучим

«Вечірнього Райта», відносно нової передачі, що приймала претензії споживачів. Останнім часом, коли популярний вечірній ведучий *WOLD anchor*¹ Гарві Паттерсон брав вихідний, що траплялося нечасто, Воллес заміняв його.

І хоча у WOLD ретельно оберігали цей секрет, Воллі також виконував роль мовчазного волоцюги, який вів «Донадіо», анімаційне шоу по суботах, цю пласку відповідь Балтимору на клоуна Бозо². Донадіо завжди мовчав, його обличчя було заховане під товстим шаром гриму, але Медді зуміла розгледіти, хто переховувався під ним, ще коли Сет був дитиною.

Тепер Сет навчався у старшій школі, і Медді вже багато років не дивилася ні «Донадіо», ні навіть WOLD. Вона віддавала перевагу WBAL, найпопулярнішому каналу Балтимору.

— Цей Воллес Райт приємний хлопець, — продовжував Мілтон. — І зовсім не зарозумілий. Я розповідав тобі, ми з ним іноді граємо в новому тенісному клубі в Крос Кіз.

Мілтон любив за нагоди похвалитися своїми знайомствами із відомими людьми, навіть якщо це була всього лише гра в теніс із якимсь телевізійним ведучим, хоч би й відомим під прізвиськом Полуденний Туман через свій характерний баритон. Милий Мілтон, що благоговіє перед телезірками. Медді ніколи не докоряла йому за надмірне схиляння перед знаменитостями, оскільки сама отримувала від цього чималу користь. Адже навіть тепер, після вісімнадцяти років у шлюбі, він іноді розгублено дивився на неї так, наче не міг збагнути, як йому дістався такий цінний приз.

Медді кохала його, справді кохала, у них було гармонійне спільне життя, і хоча на людях, як і належало хорошій

¹ Популярна телевізійна гра.

² Клоун Бозо — популярний у США комічний образ клоуна.

матері, нарікала на те, що за два роки їхній єдиний син залишить рідну домівку та поїде до коледжу, насправді не могла дочекатися, коли це станеться. Вона мала таке відчуття, ніби досі жила в одній із діорам, розміщених у коробках з-під взуття, які Сет виготовляв, навчаючись у початковій школі, — якщо чесно, то їх виготовляла вона. А зараз із діорами вже злетіла кришка, попадали стінки. Нещодавно Мілтон почав брати уроки льотної майстерності, він запитував, чи не хочеться їй мати другий будинок у Флориді. Що їй більше подобається: атлантичне узбережжя чи затока? Яке місто: Бока чи Нейплз?

Невже вибір такий обмежений? — мимоволі почала розмірковувати Медді. — *Два боки Флориди? Адже світ набагато ширший.* Але Мілтону вона сказала тільки одне — що віддала би перевагу Нейплз.

— До зустрічі, любий.

Вона повісила слухавку і нарешті дозволила собі зітхнути. Кінець жовтня, пора єврейських свят закінчилася-таки. Медді втомилася від прийому гостей, їй набридло, що через них доводиться раз у раз відступати від звичного розпорядку. На Рош га-Шана¹ і на Йом-Кіпур² належало вдаватися до роздумів, підбивати підсумки, але Медді вже не пам'ятала, коли востаннє їй вдалося помолитися перед порушенням денного посту. Життя нарешті повернулося у звичну колію, та от Мілтон знову хоче привести в дім гостя, і до того ж саме Воллі Вайса.

Однак було важливо приготувати таку вечерю, щоб *Воллес Райт* був вражений. Курячі грудки, що розморожуються в холодильнику, можуть почекати ще один день,

вирішила вона, а м'ясний рулет, навіть якщо подати його з картоплею під бешамелем, навряд чи міг би його вразити. Медді знала один хитрий спосіб приготування яловичини в горщику, який подобався всім, — може, не зовсім за Джулією Чайлд,¹ але гості завжди з'їдали все до крихти. Ніхто з них не здогадувався, що ключовий інгредієнт тут — дві банки грибного крем-супу компанії «Кемпбелл» і щедро додане вино. Хитрість полягала в тому, щоб подати цю страву укупі з такими речами, які б свідчили про фешенебельність і ретельну підготовку — сухим печивом з пекарні «У Гатцлера», яке лежало в морозилці спеціально для таких випадків, салатом «Цезар», куди Мілтон додавав сир і соус просто за столом, як це роблять офіціанти в ресторані «Марконі». А по торт вона відправить Сета до закладу Голдмана. Зрештою, це дасть йому можливість потренуватися в керуванні автомобілем. Вона скаже, що він зможе поїсти фастфуд, який тільки забажає, і він, звісно ж, вибере щось некошерне, але для Мілтона важливо дотримуватися кошерності тільки вдома.

Медді перевірила бар, але там усе було гаразд: напоїв у них, як завжди, повно.

Перед вечерею буде подано два раунди коктейлів — треба буде супроводити їх чимось вишуканим із горіхами або, можливо, подати трикутні тости з паштетом. За вечерею буде повно вина, а після неї — бренді й коньяк. На її пам'яті, Воллі не пив багато, щоправда, вона не спілкувалася з ним із того літа, коли їй виповнилося сімнадцять. У той час ніхто з них не пив спиртного, тоді як тепер усі знайомі Медді пили.

¹ Рош га-Шана — свято початку нового року для юдеїв. Його відзначають зазвичай у період від середини вересня до початку жовтня.

² Йом-Кіпур — День всепрощення, День спокути. В юдаїзмі найважливіше зі свят, що відзначається у вересні або у жовтні.

¹ Джулія Чайлд (1912–2004) — американська кулінарка, письменниця та телевізійна ведуча, відома тим, що ознайомила американців із французькою кухнею.

Він, звісно ж, змінився. Усі змінюються, а особливо це стосується прищуватих підлітків. Кажуть, що світ належить чоловікам, але ніхто ніколи не скаже, що світ належить *підліткам*. Особливо чітко Медді усвідомила цю істину, коли Сет почав навчатися в старшій школі. Тоді вона сказала йому, що треба потерпіти і врешті-решт він стане високим, як його батько, а обличчя в нього стане чистим і гарним, і тепер ці передбачення вже збулися.

Але сказати таке жалюгідному маленькому Воллі вона б не змогла ніколи. Як він тоді зітхав за нею! Медді використовувала цей його потяг для своєї вигоди, але ж так чинять усі дівчата, це в порядку речей. Кого Воллі намагався обдурити? Можливо, він став вищим на зріст, позбувся прищів, упорядкував непокірне волосся, але ж усі в північному Балтиморі знають, що він єврей. *Воллес Райм!*

Чи одружений Воллі? Медді щось таке пам'ятала про його дружину; можливо, вони розлучилися. І його дружина точно не єврейка. Для рівноваги на сьогоднішню вечерю треба буде запросити ще одну пару, Розенгренив: вони точно дивитимуться на Воллі круглими від захоплення очима, тоді як Медді буде важко прикидатися. Вона ніколи не зможе дивитися на Воллеса Райта і не бачити в ньому Воллі. Цікаво, чи це буде так само для нього? Чи побачить він у сьогоднішній Медді Шварц колишню Медді Моргенштерн? І чи вважатиме, що нинішня версія краща? Вона була дуже вродливою дівчиною, з цим не посперечаєшся, але й жахливо, можна сказати, катастрофічно наївною. А після двадцяти цілком занурилася у виховання дитини і майже не стежила за зовнішністю.

Тепер, коли їй виповнилося тридцять сім, жінка насолоджувалась як перевагами молодості, так і тими, що давала їй зрілість. Дивлячись на себе в дзеркало, вона

бачила вродливу жінку, все ще молоду на вигляд, і мала всі можливості для підтримання молодості та краси. У неї було одне сиве сріблясте пасмо, яке Медді вирішила вважати оригінальним. Решту сивого волосся видаляла.

Коли вона того вечора відчинила двері Воллі, його відверте захоплення припало їй до душі.

— Юна леді, ваша мати вдома?

А це вже викликало роздратування. Надто вже очевидні лестощі, таке можна було б сказати якійсь манірній бабусі, яка наклала надто багато рум'ян. Невже Воллі справді вважає, що їй потрібні такі перебільшення? Медді спробувала приховати своє невдоволення, подаючи перший раунд напоїв і закусок.

— То ви справді були знайомі, коли навчалися в Парк-скул? — запитала Еліно́р Розенгрен, одним ковтком випивши перший коктейль. Розенгрени, як і Мілтон, навчалися в державній старшій школі.

— Так, трохи, — відповіла Медді зі сміхом, покликаним сказати: *це було так давно, не варто вводити інших у нудьгу*.

— Я був у неї закоханий, — сказав Воллі.

— Та ні.

Вона зніяковіло засміялася і — знову — не відчула задоволення. Навпаки, їй здалося, що він збирається посміятися з неї.

— Точно, був. Невже ти не пам'ятаєш — я супроводжував тебе на випускний бал, коли той... як там його було звати... підвів тебе.

Мілтон кинув на неї здивований погляд.

— Та облиш, Воллі. Вибач, *Воллесе*. За два тижні до балу ми з ним розійшлися. Це було зовсім інакше.

Вона б узагалі не пішла на цей бал, якби не нова сукня. Коштувала 39 доларів 95 центів — батько був би обурений,